

O - pět ra - nní svit na - stá - vá,  
 všo - chno tvo - rstvo chvá - lu vzdá - vá.  
 To - bě zpí - vá ze - mě, mo - ře,  
 buď o - sla - ven, ve - lký Bo - že.

2. Také člověk v každé době / proč by nevzdal chválu Tobě? / Ty mu dávaš život, spásu, / vedeš z temnot k nebes jasu.
3. Lid tvůj však i ve svém kříži / k Tobě, Pane, s úctou vzhlíží. / Ví, že nyní, jak i příště / najde v Tobě útočiště.
4. Mnozí vešli v smrti spánek, / opustili časný stánek. / My jsme se však probudili, / abychom Tě velebili.

### Německy

Morgenröte scheint von Ferne. / Erd und Meer dich preisen gerne, / alle Lebewesen singen: / dir, Gott, soll das Loblied klingen!

### Polsky

Kiedy ranne wstają zorze, / Tobie ziemia, Tobie morze, / Tobie śpiewa żywioł wszelki; / bądź pochwalon, Boże wielki!